

РЕШЕНИЕ

№ 27638

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6278** по описа за **2026** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. С. Д. срещу Решение без номер от 27.04.2026 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 11009/2025 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 13 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 25-4332-012036/03.06.2025 г., издадено от началник сектор в СДВР-ОПП.

С посоченото НП на Р. С. Д. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ на основание 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка. Сочи се, че решението е необосновано. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. От пълномощника му юрисконсулт М. са постъпили писмени съображения по съществуващото на спора. Счита решението на СРС за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана и следва да бъде

уважена.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 15.05.2025 г. около 14:00 ч. в [населено място] Д. управлявал лек автомобил „“ с рег. [рег.номер на МПС] по ул. „15 ноември“ с посока на движение от [улица]към [улица], като по време на движение форсирал двигателя и поднесъл задната част на управляваното от него МПС наляво и надясно, като по този начин автомобилът загубил сцепление. Лицето било спряно за проверка от полицейски служители.

Бил съставен АУАН серия ГА № 3980719/15.05.2025 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в АУАН и НП нарушение е безспорно доказано, както и че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено лично на Р. Д. на 29.04.2026 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 13.05.2026 г. /вх. № 151794/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Съгласно чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, на водача е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Извеждането на автомобила извън контрол чрез рязка маневра случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари. За да е осъществен съставът на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, следва да е налице преднамерено извеждане на моторното превозно средство извън контрол, причиняващо загуба на сцеплението между част от колелата. В случая безспорно е установено, че е налице именно такава действие от страна на санкционираното лице.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От свидетелските показания и останалите доказателства, събрани в производството пред СРС, не се установяват обстоятелства, оборващи констатациите в АУАН, поради което неговата презумптивна доказателствена сила следва да бъде зачетена.

Съгласно чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно

средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случай наложените санкции съответстват на цитираната разпоредба, поради което са законосъобразни.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 27.04.2026 г., постановено по нахд № 11009/2025 г. на СРС, НО, 13 състав

ОСЪЖДА Р. С. Д., с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 40,90 (четиридесет евро и деветдесет евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.